

تحقیقات کود در ایران: نگاهی به گذشته، رهنمودی برای آینده

نجفعلی کریمیان^۱

استاد بخش علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز؛ karimian@shirazu.ac.ir

چکیده

تولید کودهای شیمیایی در ایران از سال ۱۳۲۴ با راه‌اندازی کارخانه ای در کرج آغاز شد و نخستین گزارش پژوهشی درباره کاربرد آنها در کشاورزی مربوط به سال ۱۳۴۰ یعنی یک سال پس از تأسیس «اداره کل حاصلخیزی خاک»، به کمک سازمان جهانی خوار و بار کشاورزی (فائو) است. هدف‌های اصلی تحقیقات کودی در آن سال‌ها عبارت بودند از: الف) معرفی فایده‌های کاربرد کودهای شیمیایی و ب) تشویق کشاورزان به مصرف هرچه بیشتر کودهای شیمیایی برای افزایش محصول. اما پس از آنکه اثرهای زیانبار کاربرد بی‌رویه کودهای شیمیایی بر سلامت انسان و جانوران و نیز بر پایداری زیست بوم آشکار شد هدف‌ها بازتعریف شده و به سوی کاربرد کمتر کودهای شیمیایی و استفاده از کودهای دامی، زیست جامدها، کودهای زیستی، و مانند اینها رفت که گمان می‌رود مواد کم‌خطرتری برای زیست بوم باشند. این مقاله مروری است اجمالی بر روند فعالیت‌های پژوهشی در این زمینه که با استفاده از گزارش‌های تحقیقاتی منتشر شده بوسیله دانشوران علوم خاک ایران در دوره ۵۰ ساله فعالیت در زمینه کودهای شیمیایی تهیه و تنظیم شده است. دستاوردها، کمبودها، و موانع بر سر راه پژوهش مشخص گشته و سعی شده تا با استفاده از تجربه گذشته نقشه راهی برای آینده تحقیقات در این زمینه ارائه شود.

واژه‌های کلیدی: تاریخچه کود، آزمون خاک، کشاورزی ایران

مقدمه

کشاورزی را همچنان حفظ کرد. با آشکار شدن تدریجی زیانهای زیست محیطی و بهداشتی کاربرد بی‌رویه کودهای شیمیایی، برگشتی به گذشته رخ داد و کاربرد کودهای آلی رونق دوباره گرفت تا آنجا که هم‌اکنون در کشتزارهای برخی از کشورهای پیشرفته امروزی تنها کود آلی مجاز به استفاده بوده و محصولات این چنین مزارعی را به عنوان محصولات «ارگانیک» با بهای به مراتب بیشتری به فروش می‌رسانند. در ایران نیز همین روند به گونه‌ی کندتری در جریان بوده است. هدف از تهیه این مقاله بررسی نقد گونه‌ی رواج مصرف کودهای شیمیایی در ایران، مروری بر گذشته تحقیقات در این زمینه، و پیشنهاد انجام بهتر و نظام‌مندتر آنها در آینده است.

زندگی انسان به گیاه وابسته است زیرا گیاه تأمین‌کننده غذا، پوشاک، دارو، و مصالح ساختمانی بوده و علاوه بر آن جایگاه مهمی نیز در زیبا سازی محیط زندگی و آرامش بخشیدن به بشر دارد. اما گیاه، برای ادامه زندگی و تولید محصول، خود به خاک وابسته است. به همین دلیل است که انسان از زمانهای بسیار دور، برای تولید هرچه بیشتر گیاه، اقدام به کوددهی خاک کرده است. نخستین کودهای بکار رفته عبارت بودند از ضایعات و پسمانهای حیوانی، انسانی، و گیاهی یا به عبارت امروزی «کود آلی». بعدها کودهای شیمیایی شناخته شد و به ساخت و کاربرد آنها در سطح وسیع اقدام گردید به گونه‌ای که کودهای آلی و کاربرد آنها در عمل به فراموشی سپرده شد و تنها در کشورهای «جهان سومی» اهمیت و کاربرد خود در

^۱ نویسنده مسئول، آدرس: شیراز، کد پستی ۷۱۴۴۱-۶۵۱۸۶

تاریخچه

قاسم بن یوسف هروی، نویسنده کتاب «ارشاد الزراعه» (از کتابهای بسیار قدیمی و با ارزش علم زراعت به زبان فارسی، تألیف ۹۲۱ ه.ق. برابر با ۸۹۳ ه.خ.) به ذکر نام و خواص کودهای رایج آن دوران پرداخته و از کودهای مرغی بط (مرغابی) و کبوتر؛ کودهای دامی درازگوش (الاغ)، اسب، استر (فاطر)، میش، بز، گاو، و خوک؛ و کودهای گیاهی کاه غلات و بقایای باقلا نام برده و تأثیر آنها بر عملکرد گیاهان را با یکدیگر مقایسه کرده است (مشیری، ۱۳۵۶). این نگارنده دانش تاریخی چندانی ندارد ولی شاید بتوان به کتاب او عنوان نخستین مستند تحقیقات کودی ایران را داد.

به نظر می‌رسد تنها نوع کود رایج در کشاورزی ایران کودهای آلی بوده، کودهای شیمیائی تا سال ۱۳۲۴ در این کشور ناشناخته بوده و خواص و نتایج استفاده از آنها تا قبل از این سال روشن نبوده است. در این سال «بنگاه شیمیائی» وابسته به وزارت کشاورزی وقت تأسیس شد و با همکاری کارخانجات سم سازی کرج (تأسیس ۱۳۰۹) به تولید چند نوع کود شیمیائی پرداخت (شرکت خدمات حمایتی، ۱۳۸۵). محصولات اصلی این کارخانه عبارت بود از سالانه ۴ تا ۵ هزار تن سوپرفسفات، پودر استخوان، و نیترات پتاسیم (بی نام، ۲۰۰۴). آمار مستندی از واردات، تولید، و یا مصرف کودهای شیمیائی تا پیش از سال ۱۳۲۴ و حتی تا چند سال پس از آن، در دست نیست (یا این نگارنده از آن بی اطلاع است). پنج سال بعد نخستین واردات کودهای شیمیائی به کشور گزارش شده که بالغ بر ۲۵۰ تن (۱۰۰ تن سولفات آمونیوم، ۱۰۰ تن نیترات آمونیوم، و ۵۰ تن سوپرفسفات تریپل) بوده است (فهیمی-فر، ۱۳۶۹). این مقدار در سال ۱۳۳۴ به ۴۸۱ تن رسیده که شامل ۱۷۶ تن واردات بخش دولتی و ۳۰۵ تن واردات بخش خصوصی بوده است (بی نام، ۲۰۰۴). مقدار مصرف کود شیمیائی کشور، که در سال ۱۳۲۴ در حدود ۱۰۰ تن سوپرفسفات تریپل بوده، در سال ۱۳۷۱ به بیش از یک میلیون تن کود فسفوری و نزدیک به یک میلیون تن کود نیتروژنی رسید (مرکز آمار ایران، ۱۳۷۱). مجموع مصرف این دو نوع کود در سال زراعی ۸۱-۱۳۸۰ در حدود ۳،۲۱۵،۰۰۰ تن بود و پیش بینی می‌شود که تا پایان سال زراعی ۹۰-۱۳۸۹ به ۳،۹۰۰،۰۰۰ تن به علاوه ۹۵۰،۰۰۰ تن از سایر انواع کود شیمیائی برسد (بی نام، ۲۰۰۴). همسوی با این روند شتاب آلود کاربرد کود شیمیائی، مطالعه علمی در باره تأثیر کودهای شیمیائی بر عملکرد گیاهان کشت شده در خاکهای ایران نیز آغاز شد و شتاب گرفت.

نخستین گروه خاکشناسی کشور در «بنگاه مستقل آبیاری» در سال ۱۳۳۱ پایه گذاری شد (بی نام، ۱۳۵۷) و آغاز به کار رسمی نخستین «آزمایشگاه تجزیه خاک کشور» نیز در سال ۱۳۳۵ بوده است. در سال ۱۳۳۶، به منظور توسعه و ترویج استفاده از کودهای شیمیائی در کشاورزی، طرح حاصلخیزی خاک «سازمان عمران خوزستان» فعالیت های خود را در استان خوزستان آغاز کرد (بی نام، ۱۳۸۹) ولی «اداره کل حاصلخیزی خاک» در دیماه ۱۳۳۹ با همکاری سازمان جهانی «خوار و بار کشاورزی (فائو)» تأسیس شد و از سال ۱۳۴۰ فعالیتهای خود را در زمینه تحقیقات کودی در ۱۴ منطقه کشور با اجرای آزمایشهایی در مزارع کشاورزان آغاز کرد (بی نام، ۱۳۴۰). در سال ۱۳۴۵ از پیوستن گروه خاکشناسی «بنگاه مستقل آبیاری» به «اداره کل حاصلخیزی خاک» تشکیلاتی به نام «مؤسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاک» زاده شد (گرامی، ۱۳۶۱) که در ۱۳۵۷، با تغییراتی در وظایف و تشکیلات، به «مؤسسه تحقیقات خاک و آب» تغییر نام داد و فعالیتهای پژوهشی خود را در زمینه‌های گوناگون خاک و کود توسعه داد (بی نام، ۱۳۸۹).

نوع و چگونگی انجام تحقیقات کودی در ۵۰ سالی که از تأسیس اداره کل حاصلخیزی خاک می‌گذرد دچار دگرگونیهای چشمگیری شده است. در این مقاله با استفاده از نشریات فنی مؤسسات یاد شده در بالا و مقاله‌های ارائه شده در کنگره‌های یازده گانه «انجمن علوم خاک ایران» بویژه از کنگره سوم به بعد که به گونه‌ای منظم و منسجم برگزار شده است، روند تحقیقات کودی در ایران مورد بررسی قرار گرفته، راهکارهایی برای غلبه بر چالش‌های موجود پیشنهاد شده و نقشه راهی برای آینده ارائه می‌گردد. امید است این مقاله پیش درآمدی بر تاریخ تحلیلی کاربرد کودها باشد و باعث شود تا سایر همکاران گرامی به انجام تحقیقات گسترده‌تری در این زمینه اقدام نمایند.

تحقیقات درباره کودهای شیمیائی در ایران

یکی از هدفهای عمده اداره کل حاصلخیزی خاک در سالهای آغازین فعالیت، اجرای آزمایشهای کودهای شیمیائی به تعداد زیاد و توسعه تدریجی آن در تمام نواحی کشور و تطبیق نتایج آنها با نتایج تجزیه شیمیائی و مطالعه خاکشناسی هر ناحیه بود. این آزمایشها تنها به صورت مقایسه سطوح کودی در شرایط واقعی مزارع و با هدف ترویج کاربرد هرچه بیشتر کود شیمیائی به منظور افزایش محصول بود (بی نام، ۱۳۴۰). در دو سال نخست، این آزمایشها در شش ناحیه کشور (رشت، بابل، گرگان، شیراز، فسا، و کازرون) اجرا شد و پنج سال بعد دو

غلظت نیتروژن نیتراتی خاک روئی پس از یک نوبت کشت گندم فاریاب را تنها به میزان ۴ میلی گرم در کیلوگرم افزایش داده است (شکل ۲). در حالی که غلظت فسفر (شکل های ۳ و ۴) و روی (شکل ۵) پس از یک بار مصرف به شدت افزایش می‌یابد. علت این امر یکی برداشت به نسبت بسیار زیاد نیتروژن بوسیله گیاه کشت نخست (در مقایسه با فسفر و روی) و دیگری احتمال تصعید و آبشویی کود اوره است. بنابراین توصیه‌های کودی منطقه‌ای که بر اساس نتایج آزمایشهای صحرایی سالهای پیشین بدست آمده، ممکن است برای سالهای بعد بی‌اعتبار باشند. به همین دلیل است که این نگارنده هیچ‌گاه به پیشنهاد تهیه نقشه‌های حاصلخیزی خاک کشور روی خوش نشان نداده است. این گونه نقشه‌ها، که وقت و هزینه‌های زیادی صرف تهیه آنها می‌شوند، ممکن است، حتی پیش از انتشار و در دسترس عموم قرار گرفتن، اعتبار خود را از دست داده باشند. زیرا، چنانکه ملاحظه شد، حتی یکبار کوددهی می‌تواند وضعیت فراهمی عناصر غذائی در خاک را تغییر دهد.

در سال ۱۳۷۱، به همت جمعی از متخصصان علوم خاک کشور، انجمن علوم خاک ایران پس از ۱۶ سال خاموشی دوباره فعال شد و ضمن انتخاب هیأت مدیره جدید، سومین کنگره علوم خاک ایران (نخستین کنگره پس از پیروزی انقلاب اسلامی) را برگزار کرد. در این کنگره پژوهشگران سراسر کشور با ارائه دست آوردهای خود گام بزرگی را در راه علمی تر کردن روشهای توصیه کودهای شیمیائی برداشتند. برگزاری این کنگره، که از آن پس به گونه ای منظم انجام شده و تا به امروز ادامه یافته، را باید نقطه عطفی در تاریخ علوم خاک ایران به شمار آورد. بویژه آنکه این رخداد با فعالتر شدن دوره های کارشناسی ارشد و نوگشائی دوره های دکتری علوم خاک در دانشگاه ها نیز همزمان شد. از آن پس تحقیقات در تمام گرایشهای علوم خاک شتاب گرفت.

نگاهی به آمار مقاله های ارائه شده نشان می‌دهد که تعداد کل مقاله ها، که در کنگره سوم تنها ۱۳۸ مورد بوده، پس از ۱۷ سال به ۱۸۰۰ مورد در کنگره یازدهم رسیده است (شکل ۶). تعداد مقاله ها در زمینه تحقیقات کودی (شیمی و حاصلخیزی خاک) نیز از رشد فزاینده‌ای برخوردار بوده (شکل ۷)، هر چند که تعداد نسبی مقاله در این دو گرایش کاهشی نسبی داشته است (شکل ۸). دلیل این کاهش نسبی می‌تواند آغاز یا تشدید فعالیت‌های پژوهشی در زمینه هائی همچون بیولوژی و بیوشیمی خاک باشد که باید آن را رخدادی فرخنده دانست و به دست اندر کاران آن دست مریزاد گفت.

ناحیه دیگر یعنی آذربایجان و کرمان نیز به آنها افزوده گردید. تعداد این نواحی تا سال ۱۳۵۶ به ۱۵ ایستگاه تحقیقاتی رسید که دارای ۱۳ آزمایشگاه آب و خاک بود (گرامی، ۱۳۶۱). در پیاده کردن این آزمایشها از تجربیات هندوستان بهره برده می‌شد.

به رغم آنکه پارسا و جعفری (۱۳۴۳) پس از تحلیل نتایج تجزیه ۱۱۷ نمونه خاک و ۷۰ نمونه آب گردآوری شده از سراسر استان فارس پیشنهاد کرده بودند که توصیه کودی بر اساس آزمایش خاک صورت گیرد و حاج رسولیها (۱۹۷۳) نیز پایش گیاهان از طریق تجزیه برگ را برای تنظیم برنامه کودی نیشکر بکار برده بود، تا سالها بعد تعیین مقدار کود لازم همچنان بر اساس جدولهای صورت می گرفت که از نتایج اجرای آزمایش-های کودی در زمینهای کشاورزان مناطق مختلف کشور بدست می آمد. این جدولها به صورت نشریه هائی (شکل ۱) در اختیار کارشناسان کشاورزی و عموم علاقتمندان قرار می گرفت که در آن مقدار کود های سه گانه نیتروژنی، فسفوری، و پتاسیمی برای هر محصول در هر منطقه ذکر شده بود (موسوی و حیرتی، ۱۳۵۸). نمونه‌ای از این توصیه ها برای گندم فاریاب، گندم دیم، و چغندر قند در جدول ۱ نشان داده شده است.

اما باید توجه داشت که این گونه جدولها، حتی در منطقه‌ای که آزمایشها در آن پیاده شده، تنها برای زمینهای ارزش دارند که پیشنه کاربرد کود نداشته باشند. شواهد متعددی در زمینه اثر باقیمانده کودها در دست است که نشان می‌دهد تنها بخش به نسبت کوچکی از کودهای شیمیائی (بویژه کودهای حاوی فسفر، پتاسیم و عناصر کم مصرف) در کشت نخست جذب گیاه شده، بقیه به صورتهای کم محلولتری در خاک باقیمانده و به تدریج در کشتهای بعدی می‌تواند مورد استفاده واقع شوند. نتایج درجه و کریمیان (۱۳۷۱) و مفتون و کریمیان (۱۹۸۹) نشان می‌دهد که بازایی ظاهری کود سولفات روی در کشت نخست کمتر از ۵ درصد می‌باشد. این بدین معنی است که بیش از ۹۵ درصد روی کاربردی در خاک باقی می‌ماند. بنابراین ممکن است کشت بعدی به کوددهی نیازی نداشته و بتواند، با استفاده از مقدار باقیمانده در خاک، به رشد و عملکرد بهینه برسد. در چنین شرایطی افزودن کود در سالهای بعد نه تنها ممکن است سودی ندهد بلکه، با برهم زدن تعادل عناصر، زیان آور نیز باشد. شکل های ۲ تا ۵ نشان می‌دهد که پس از یک بار کاربرد کود غلظت برخی عناصر خاک بشدت تغییر می کند. چنانکه دیده می‌شود، اثر مقدار باقیمانده کودهای نیتروژنی چندان چشمگیر نبوده و کاربرد ۴۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار (به شکل اوره)

مصرف کودهای فسفاته در خاکهای دارای بیش از ۲۰ میلی گرم فسفر در کیلوگرم، گزارش کردند که عملکرد در ۵۶ درصد مزارع حتی بیش از هنگامی بود که کود فسفوری مطابق روال زارعین و بدون توجه به نتایج آزمون خاک مصرف می‌شد. بدین ترتیب چرخشی در دیدگاه مصرف کود، و به پیروی از آن در تحقیقات کودی، بوجود آمد و از آن پس به جای توصیه هر چه بیشتر به مصرف کود تلاشها به سوی پرهیز از زیاده روی متوجه شد.

در کنگره چهارم هشدار رسمی درباره زیاده-روی در مصرف کودهای شیمیایی فسفوری داده شد (کریمیان، ۱۳۷۳) که بعدها به صورت مقاله علمی مستندی در آمد (کریمیان، ۱۳۷۷). امین (۱۳۷۳) خطر آلودگی آب و خاک و حتی هوا در نتیجه مصرف بیش از اندازه کودهای شیمیایی نیتروژنی و فسفوری در ایران را مطرح کرد و درباره اطلاعاتی از ایران (که به گفته ایشان چندان آسان هم بدست نیامده بود) به بحث پرداخت. صالح راستین (۱۳۷۳)، برای کاهش مشکلات اقتصادی و زیست محیطی ناشی از مصرف بی‌رویه کودهای شیمیایی، کاربرد کودهای زیستی نظیر کودهای حاوی باکتریهای تثبیت کننده نیتروژن، قارچهای میکوریز فراهم کننده فسفر، و ریزوباکتریهای تشکیل دهنده کلات آهن و نیز استفاده از کرمهای خاکی و کرمهای تولید کننده ورمی کمپوست را پیشنهاد کرد و لزوم آغاز تحقیق در باره تولید آنها در ایران را یادآور شد. پیشنهادی که خوشبختانه به آن توجه شایسته‌ای شد.

زنده‌یاد سجادی (۱۳۷۳) روش تلفیقی تشخیص و توصیه (دریس) را به منظور تعیین دقیقتر نیازهای کودی گیاه معرفی و بر اساس یافته‌های خود در ۲۵۰۰ مزرعه متفاوت، معیارهای دریس مربوط به چغندر قند در هفت استان کشور را تدوین نمود. رونقی (۱۳۷۳) استفاده از دستگاه سنجش سبزینه برگ را برای تعیین نیاز گیاه به نیتروژن و کاهش آبخوئی کود نیتروژنی پیشنهاد کرد.

پس از هشدارهای کنگره چهارم درباره زیاده روی در مصرف کود فسفوری، که در حال تبدیل شدن به یک مشکل جدی برای کشاورزی پایدار کشور بود (کرمی و ابراهیمی (۲۰۰۰)، موسسه تحقیقات خاک و آب با همکاری دانشگاههای شیراز و صنعتی اصفهان طرحی ملی برای واسنجی فسفر را پی ریزی کرد که به موجب آن کشور به هفت منطقه تقسیم شد و آزمایشهای صحرائی واسنجی بر مبنای شناخته شده علمی در این مناطق آغاز گردید.

پیش از اجرای این طرح چند کارگاه آموزشی بوسیله مشاوران این طرح (شامل دوست و همکار ارجمند

پژوهش‌های در زمینه کود به تدریج بر پایه‌های علمی محکم‌تری استوار گردید. امامی و بهبهانی زاده (۱۳۶۸) که رابطه بین مقدار عنصر استخراجی از خاک با چهار عصاره گیر را گزارش کرده بودند، در کنگره سوم روش جدید آمونیوم بیکربنات-دی تی پی ا (که بعدها در ایران به روش سلطانیور معروف شد) برای عصاره‌گیری همزمان نیتروژن، فسفر، روی، آهن، منگنز، و مس را به جامعه علوم خاک کشور معرفی کرد (امامی و همکاران، ۱۳۷۱). درجه و کریمیان (۱۳۷۱) نیز رابطه‌ای کمی برای پیش‌بینی وزن ماده خشک گیاهی با استفاده از چند عصاره‌گیر روی ارائه کردند.

کریمیان و مفتون (۱۳۶۶) روشهای ارزیابی حاصلخیزی خاک را معرفی کرده و استدلال کردند که آزمون خاک (واژه‌ای که برای نخستین بار بوسیله این نگارنده پیشنهاد و از آن پس به گونه‌ای وسیع بکار گرفته شد) را می‌توان یکی از عملی‌ترین و مطمئن‌ترین راههای پیش‌بینی نیازهای کودی، حتی پیش از آنکه گیاهی در مزرعه کشت شود، به شمار آورد. کریمیان (۱۳۷۱) نشان داد که اگر در پیش‌بینی عملکرد گیاه، علاوه بر آزمون خاک، سایر ویژگیهای فیزیکی و شیمیایی خاک نیز در نظر گرفته شود می‌توان تخمین مطمئن‌تری از مقدار کود مورد نیاز بدست آورد. همزمان با این تحقیقات، پژوهش‌هایی نیز در زمینه‌های بنیادی‌تری صورت گرفت و نتایج آن گزارش شد. به طور مثال یثربی و کریمیان (۱۳۷۱) توزیع شکل‌های مختلف نیتروژن در خاک را بررسی کرده و رابطه آنها با عملکرد و جذب کل نیتروژن گیاه را بدست آوردند.

پس از آنکه کشاورزان ایران کودهای شیمیایی را شناخته و به فواید کاربرد آن پی بردند برخی راه افراط در پیش گرفته و به استفاده بی‌رویه از آن پرداختند تا بدان جا که سلطانی و همکاران (۱۳۶۴) پس از بررسی توسعه کشاورزی استان فارس به این نتیجه رسیدند که: «ارزش افزوده کودهای شیمیایی در زراعت ممکن است از نظر اقتصادی توجیه ناپذیر باشد زیرا کشاورزان آنها را بیش از مقدار توصیه شده مصرف می‌کنند». ملکوتی و همکاران (۱۳۶۷) نیز با نگرانی اعلام کردند که افزایش مصرف کودهای فسفوری نه تنها عملکرد محصولات زراعی را چندان افزایش نداده بلکه، با برهم زدن تعادل عناصر غذایی، گاهی کاهش محصول را نیز سبب شده است. در سال ۱۳۶۹ کریمیان و قنبری (۱۹۹۰) سطح بحرانی فسفر در خاک را ۱۸ میلی‌گرم در کیلوگرم اعلام کردند. شاهرخ-نیا و همکاران (۱۳۷۲)، پس از گروه بندی مزارع گندم استان فارس بر اساس نتایج آزمون خاک و خودداری از

را مختل کرده و از این راه تأثیری منفی بر عملکرد داشته باشد.

در کنگره ششم که در سال ۱۳۷۸ برگزار شد عناصر کم مصرف و فلزات سنگین در خاک زیر ذره بین قرار گرفت از میان آنها به گزارشهایی از شکلهای شیمیایی روی کاربردی و رابطه آنها با روی جذب شده بوسیله گیاهان مختلف (یثربی و کریمیان، ۱۳۷۸)، سرنوشت منگنز مصرفی (غفاری شهربابکی و کریمیان، ۱۳۷۸)، بررسی حرکت نیکل، کادمیم و سرب (توفیقی و سلماسی، ۱۳۷۸)، حرکت سلنیم (رضائی زنگنه و همکاران، ۱۳۷۸)، و اندازه گیری فعالیت یونهای فلزات خاک با استفاده از مدل رایانه- ای (فتوت و ناید، ۱۳۷۸) می توان اشاره کرد.

در کنگره های هفتم تا یازدهم مطالبی همچون غنی سازی محصولات کشاورزی با عناصر غذایی با هدف ارتقاء سلامت جامعه، کاربرد تلفیقی کودهای شیمیایی و آلی، بررسی ویژگیهای ریزوسفر، و ترشحات ریشه مورد بررسی قرار گرفت.

چالش های موجود در ایران و راهکارهای پیشنهادی

تاریخچه کوتاه ذکر شده نشان می دهد که، در نیم قرنی که از آغاز تحقیقات کودی در ایران می گذرد، نگاه تک بعدی به تحقیقات کودی (یعنی ترویج و تشویق به کاربرد هر چه بیشتر کود شیمیایی) جای خود را به دیدی چند بعدی داده است. این تحقیقات کودی، که در سال ۱۳۴۰ تنها شامل پیاده کردن چند آزمایش ساده مقایسه سطوح کودی در زمینهای کشاورزان هر منطقه بود، بیشتر جنبه ترویجی داشت، و با هدف تشویق به کاربرد هر چه بیشتر کود شیمیایی بوسیله کشاورزان انجام می شد به تدریج تغییر هدف داد و به صورت انجام طرحهای پژوهشی پیشرفته در زمینه های مختلف رابطه کود، خاک، آب، گیاه، محیط زیست، تغذیه سالم انسان و دام؛ و حفظ آب، خاک، و هوا در آمد.

واضح است که راه طی شده در این ۵۰ سالی که از تحقیقات کودی در ایران می گذرد مسیری هموار و بی فراز و نشیب نبوده است. به عبارت دیگر پژوهشگران این رشته نیز همچون دیگر همکاران خود با چالشهایی روبرو بوده اند که به چند مورد از مهمترین آنها در زیر اشاره می شود:

۱. نداشتن یک برنامه مشخص و منسجم چندساله متناسب با نیازهای منطقه برای تحقیقات کودی در دانشگاهها و مؤسسات تحقیقاتی. در کشورهای پیشرفته تا آنجا که این نگارنده آگاهی دارد حتی موضوع پایان نامه های دانشجویان تحصیلات تکمیلی نیز بر اساس حل مشکلات کشاورزی منطقه تعیین می شود. مثال زنده آن موضوع پایان نامه های

جناب آقای دکتر محمود کلباسی استاد محترم دانشگاه صنعتی اصفهان و این نگارنده از دانشگاه شیراز) در شیراز، تهران، و برخی نقاط دیگر کشور برگزار شد که نتایج بسیار ارزنده ای از آن حاصل گردید و نقش بسیار بزرگی را در کاهش مصرف کود فسفوری بازی کرد. اثر این چرخش در دیدگاه در شکل ۹ بخوبی دیده می شود. شکل یادشده گرچه همچنان روند رو به رشدی از مصرف کودهای شیمیایی نیتروژنی و پتاسیمی در کشور را نشان می دهد بیانگر آن است که مصرف کودهای فسفوری روندی نزولی را طی کرده است.

نگاه کنگره پنجم، به جای تأکید بر مصرف کود برای تولید هرچه بیشتر محصول، بر کیفیت خاک بود. ملکوتی (۱۳۷۵) افزایش عملکرد با بهینه سازی مصرف کود در ایران در جهت نیل به کشاورزی پایدار و حق نیا (۱۳۷۵)، به گونه ای ریز بینانه تر، مدیریت پایدار خاک را به میان کشیدند. کلباسی (۱۳۷۵) نیز همگان را به تلاش در جهت غنی سازی خاکهای کشور با ماده آلی حاصل از کمپوست کردن زباله های خانگی و لجن فاضلاب ها فرا خواند.

در شکل اصلی سالهای ۱۹۸۵ و ۱۹۸۹ به اشتباه ۱۹۵۸ و ۱۹۹۸ نشان داده شده که برای رعایت امانت در این جا نیز به همان صورت آورده شده است (بی نام، ۲۰۰۴).

کاشی راد (۱۹۷۰) سالها پیش نشان داده بود که کاربرد سولفات روی و منگنز به همراه نیتروژن در گندم فاریاب عملکرد به مراتب بیشتری را عاید کشاورز خواهد نمود و بدین ترتیب به نقش عناصر کم مصرف در تأمین نیازهای کودی گیاهان در خاکهای آهکی ایران اشاره کرده بود. کریمیان (۱۳۷۲) این موضوع را در دومین سمپوزیوم سیاست کشاورزی ایران که در دانشگاه شیراز برگزار شد به گونه ای روشن تر بیان و بر «ضرورت توجه به عناصر کم مصرف در برنامه های کودی به منظور بهره برداری بهینه از کودهای شیمیایی و منابع خاکی» تأکید کرد. البته نامبرده در همانجا هشدار داده بود که: «همانگونه که خرید و مصرف دارو به نسخه پزشک نیاز دارد، تهیه و استعمال کودهای شیمیایی نیز بایستی پس از انجام آزمونهای خاک و اطلاع از نیازهای واقعی خاک و گیاه و تنها با تجویز متخصصان با صلاحیت مجاز باشد. در هنگام تخمین نیاز خاک و گیاه به حفظ تعادل عناصر غذایی در خاک و گیاه باید توجه کافی مبذول شده و در این راستا عناصر کم مصرف را از نظر دور نداشت». رومی زاده و کریمیان (۱۹۹۶) نشان دادند که کاربرد کود کلاته آهن می تواند جذب منگنز بوسیله گیاه

مالکان زمین و کشاورزان ایرانی به ندرت حاضر به تحمل هزینه انجام پژوهش برای حل مشکلات خود هستند. آنان در بسیاری از مصاحبه های رادیو تلویزیونی و مطبوعاتی و نیز در تماس با پژوهشگران توقع دارند که دولت برای حل مشکلات آنان هزینه کند و پژوهشگران نیز به رایگان آنان را یاری دهند. در حالی که حقیقت این است که کشاورزی یک فعالیت اقتصادی است و در هر فعالیت اقتصادی برای رسیدن به سود باید متحمل هزینه هایی شد. بودجه تحقیقاتی هم یکی از این هزینه هاست، که اگر به نحو صحیحی صرف شود، در دراز مدت می تواند بسیار هم سودآور باشد.

۶. تمایل به انجام کارها به صورت انفرادی. انجام تحقیقات به صورت دستجمعی در کشور ما رواج چندانی ندارد. محققان، اغلب به دلایل فرهنگی و اجرائی، ترجیح می دهند کارهای خود را انفرادی انجام دهند در حالی که در تحقیقاتی که به صورت دستجمعی برنامه ریزی و اجرا شود جوانب مختلف کار بیشتر و بهتر دیده شده و احتمال رسیدن به هدف افزایش می یابد.

۷. عدم قدردانی از محقق. پژوهشگر نیز مانند هر انسان دیگری مایل است دغدغه گذران زندگی خود و خانواده نبوده و علاوه بر آن در سطح جامعه و در میان همکاران خود شناخته شده و از او به نحو شایسته ای تجلیل شود. گرچه در ظاهر این کار کم و بیش در سطح کشور انجام شده و هر ساله در مراسم گوناگون افرادی به عنوان پژوهشگر نمونه و برتر و مانند اینها برگزیده و در رسانه ها معرفی می شوند ولی نا متشخص بودن و گاه حتی سلیقه ای بودن معیارهای گزینش باعث شده تا بسیاری از افراد نسبت به این مراسم بدبین شده و برخی پژوهشگران واقعی را نیز دلسرد کند.

۸. عدم نظارت کافی، علمی و به دور از دوستی و دشمنی- های شخصی. گزارش پیشرفت کار و دستاوردهای هر طرح پژوهشی باید بوسیله افراد مطلع، ناشناس و بی طرف ارزیابی و کاستی ها به موقع به محقق گوشزد شود تا در صورت لزوم نسبت به تصحیح مسیر پژوهش اقدام لازم بعمل آید.

۹. عدم وجود نظارت تخصصی بر کودهای ساخت داخل و مواد اولیه یا کودهای وارداتی. این موضوع باعث شده تا بازار کود کشور به صورت آشفته ای درآید. خوشبختانه تشکیل «کانون کود» در سال جاری را می توان به فال نیک گرفت و امیدوار بود که بتواند، با جلب همکاری متخصصان مربوط، از عهده این وظیفه سنگین نظارتی برآید.

کارشناسی ارشد و دکتری خود این نگارنده است که برای دوره کارشناسی ارشد بررسی مشکل کمبود روی ناشی از زیادی فسفر بود که در آن زمان در خاکهای آهکی ایالت تگزاس مشاهده می شد. در دوره دکتری نیز مطالعه در باره دو مشکل به این نگارنده پیشنهاد شد یکی کمبود مس در هیستوسولها (خاکهای آلی) در ایالت محل تحصیل (کارولینای شمالی) و دیگری کمبود مولیبدن در خاکهای دشتهای ساحلی همان ایالت که موضوع دوم را انتخاب کردم. نبود یک برنامه مشخص و منسجم تحقیقاتی باعث می شود که هرگاه تعویض مدیری رخ دهد جهت تحقیقاتی حتی ۱۸۰ درجه تغییر کند.

۲. نداشتن اولویت تحقیقاتی برای منطقه. این امر باعث می شود که تحقیقات در دانشگاهها بیشتر جنبه سلیقه ای و در موسسات تحقیقاتی جنبه بخشنامه ای پیدا کرده و جهت مطلوبی را دنبال نکند. البته گاه دیده شده که نشست هائی برگزار و موضوع هائی نیز به عنوان اولویت های تحقیقاتی تعیین شده و ابلاغ می شود اما چون این اولویتها ممکن است برخاسته از نیازهای واقعی نباشد اغلب به دست فراموشی سپرده می شود. به عقیده این نگارنده نیازها باید از بخش اجرا به بخش تحقیقات منتقل شده و در نشست هائی با حضور متخصصان و پژوهشگران مورد بحث و کنکاش قرار گیرد و راه حل های مناسب با همکاری تنگاتنگ دانشگاه، موسسه تحقیقات، و بخش اجرا یافته شود.

۳. کمبود بودجه های تحقیقاتی. بودجه های سالانه تخصیصی به تحقیقات اغلب محقق نمی شود. آن بخش کم محقق شده هم در بسیاری از موارد چنان دیر حواله می شود که پژوهشگر مسئول ناچار است، برای جلوگیری از برگشت بودجه، آن را به شکل صوری هزینه کند. امروزه مواد، دستگاهها و امکانات پژوهشی بسیار گران و هزینه بر شده اند. برای انجام پژوهش های در سطح علمی قابل قبول باید بودجه های به نسبت سنگین تصویب شده و از آن مهمتر اینکه به موقع نیز در اختیار محقق قرار گیرد.

۴. داشتن توقع نابجا از محقق برای حل آنی مشکلات ارجاعی. باید توجه داشت که طرح های تحقیقاتی، بویژه در زمینه کشاورزی، اغلب مانند رها ساختن تیر در تاریکی است که خوردن آن به هدف ضمانت شده نیست. هرکار تحقیقاتی به معنی یافتن راه حل مشکل از راه سعی و خطاست. طرح های تحقیقاتی را باید با سنجیدن همه جوانب موضوع پیشنهاد کرده و آغاز کرد اما این آمادگی را داشت که، بر اساس نتایج بدست آمده در مراحل مقدماتی، روشها و حتی هدفها را تغییر داد.

۵. عدم تمایل بخش خصوصی به سرمایه گذاری و صرف هزینه در امر تحقیقات کشاورزی. بسیار و شاید هم همه

با گیاهان زراعی، در نگاه نخست، موضوعی خارج از محدوده تحقیقات کودی به نظر می‌آید ولی حقیقت این است که با یاری جستن از متخصصان اصلاح نباتات و فناوری زیستی برای تولید چنین گیاهانی می‌توان گام مهمی را در کاهش مصرف کود برداشت. بنابراین در پژوهش‌های آینده کود در ایران باید به آن توجه ویژه کرد. البته در همین جا باید هشدار داد که دستکاری ژنتیکی در جانداران امری بسیار حساس و دقیق است که باید در انجام پژوهش‌ها و سپس در هنگام اجرای نتایج پژوهش دقت و نکته‌سنجی لازم به عمل آمده و همه جنبه‌های موضوع بدقت بررسی شود.

ج. ترویج کود. شاید گمان شود که چون دست کم ۶۵ سال از معرفی کودهای شیمیایی به جامعه کشاورزی ایران می‌گذرد دیگر نیازی به ترویج و توسعه کار برد کود نبوده و، همان گونه که در کشورهای پیشرفته مشاهده می‌شود، همه پژوهش‌ها باید تنها در جهت کاهش مصرف کود شیمیایی باشد. اما این نگارنده معتقد است چنین دیدگاهی هنوز برای کشور ایران زود است. برای تأمین مواد غذایی کشوری که از یک سو در صد جمعیت غیرمولد شهرنشین نسبت به جمعیت مولد روستائی زیاد بوده و در حال افزایش نیز می‌باشد و از سوی دیگر خاکهای آن از نظر برخی عناصر غذایی ضروری گیاه فقیر بوده و برداشت از واحد سطح در بسیاری از مناطق کشاورزی آن نسبت به کشورهای پیشرفته پائین است، کاربرد کود بیشتر برای برداشت محصول بیشتر گریز ناپذیر است. آشنا ساختن کشاورزان با روشهای صحیح کاربرد کودهای شیمیایی به گونه‌ای که تنها در صورت ضرورت، و آن هم به اندازه‌ای که آزمون خاک نشان می‌دهد، کود مصرف کرده و پاسداشت زیست بوم و کشاورزی پایدار را همواره در نظر داشته باشند از جمله مباحثی است که در آینده باید به آن توجه جدی شود.

یاری جستن از متخصصان و پژوهشگران آموزش و ترویج کشاورزی را نباید از نظر دور داشت. این متخصصان می‌توانند، با استفاده از آخرین روشهای آموزش و کاربرد فناوری‌های نوین، یافته‌های پژوهشگران دو شاخه الف و ب یاد شده در بالا را به نحوی به کاربران منتقل کنند که، در عین حالی که از تازه‌ترین روشهای کشاورزی پایدار در زمینه کاربرد کود استفاده می‌شود، کشاورز ایرانی از سنت‌ها و تجربه‌های ارزنده نیاکان خود که در سده‌های گذشته اندوخته کرده نیز غافل نماند. به بیان دیگر، همزمان با کاربرد فناوری‌های نوین، استفاده از دانش بومی را نیز باید در زمینه کودی از نظر دور نداشت. رعایت نکات حفاظت از محیط زیست در زمینه کاربرد کود شیمیایی،

با توجه به آنچه گفته شد، جهت کلی روند تحقیقات کودی در ایران تاکنون به طور نسبی مطلوب بوده است. اما به نظر این نگارنده به موضوع باید به صورت نظام‌مندتری نگریسته شده و این تحقیقات در سه شاخه به شرح زیر متمرکز شود:

الف. تولید کود. پژوهشهای در این زمینه باید با هدف جستجوی معادن و منابع مواد اولیه در کشور؛ یافتن راههای ساخت ارزاتر کودها؛ جستجوی روشهای ساختی که نیاز به انرژی کمتری دارند؛ و نیز یافتن فرمولاسیون مناسب کاربرد در خاکهای شور، آهکی، یا گچی ایران باشد. کود حاصل، در عین دارا بودن غلظت کافی از عناصر مورد نظر، باید عاری از ناخالصی‌های فلزات سنگین و سایر اجزاء نامطلوب (به طور مثال کادمیم) باشد. علاوه بر آن چنین کودهایی باید دارای ویژگیهای مطلوب از نظر حمل و نقل و نگهداری و کاربرد نیز باشند. برای اجرای چنین تحقیقاتی جلب همکاری پژوهشگرانی غیر از متخصصان علوم خاک (برای مثال زمین شناس، مهندس شیمی، و اقتصاد دان) نیز ضرورت دارد.

ب. مصرف کود. بررسی روشهای موجود یا ابداعی ارزیابی حاصلخیزی خاک شامل بکارگیری عصاره‌گیرها یا فناوری‌های جدید؛ شناسایی شکل‌های شیمیایی عناصر در خاک و تأثیر افزودن کود بر این شکلها؛ تعیین سرنوشت کودهای افزوده شده به خاک؛ مطالعه کینتیک جذب و آزادسازی عناصر سازنده کودها و رابطه آن با جذب گیاهی؛ تعیین مقدار مصرف، نحوه مصرف و دفعات مصرف (تقسیم کود)؛ بررسی‌های کمی و کیفی اثر باقیمانده کودها و رابطه با ویژگیهای خاک؛ اثر بر کیفیت محصولات؛ اثر متقابل با سایر کودها، سم‌ها و علف‌کشها؛ و آب آبیاری، اثر بر سلامتی انسان، دام، و محیط زیست؛ اثر کاربرد کودها بر گازهای گلخانه‌ای؛ تلفیق کودهای شیمیایی با کودهای دامی (مجیدیان و همکاران، ۱۳۸۷)، پسابها و زیست جامدها به منظور کمتر کردن نیاز به کود شیمیایی؛ مطالعه جانداران خاکری همزیست و غیرهمزیست تثبیت کننده نیتروژن؛ بررسی همه جانبه تأثیر کودهای زیستی و حل کننده فسفات؛ اثر مواد افزودنی و اسیدهای آلی؛ و بررسی ترشحات ریشه و امکان استفاده از آنها در افزایش بازدهی کودهای مصرفی از جمله مباحثی است که باید در پژوهش‌های آینده مورد بررسی بیشتری قرار گیرد.

تولید رقم‌های گیاهی با نیاز کمتر به کود (مانند گیاهان روی کارا یا آهن کارا که قادر به جذب عناصر غذایی موردنیاز خود حتی از خاکهای بسیار فقیر هستند) و نیز مطالعه امکان همزیست سازی ریزجانداران مطلوب

کشور» در سال ۱۳۳۵ به طور رسمی فعالیت خود را آغاز کرد. تعداد این آزمایشگاهها، بویژه پس از تصویب و ابلاغ آئین نامه اجرائی قانون تاسیس آزمایشگاههای خصوصی در سال ۱۳۷۳ به گونه چشمگیری افزایش یافته و تا نیمه نخست سال ۱۳۸۹ (که نخستین گردهمائی کشوری دست اندرکاران آنها برگزار شد) به ۳۲ آزمایشگاه دولتی و ۱۲۴ آزمایشگاه خصوصی رسید (بی‌نام، ۱۳۸۹). تقویت این آزمایشگاهها کمک بزرگی به امر پژوهش در زمینه خاک است. تشویق کشاورزان و دست اندرکاران امر کشاورزی به نمونه‌برداری مرتب از خاک، آب، و گیاه و ارسال آن به این آزمایشگاهها موجبات تقویت آنها را فراهم خواهد ساخت.

سپاسگزاری

از جناب آقای دکتر حسین بشارتی ریاست محترم موسسه تحقیقات خاک و آب و جناب آقای دکتر کاظم خاوازی دبیر محترم کنگره برای فراهم ساختن امکانات شرکت نگارنده در همایش حاضر و جناب آقای مهندس غلامرضا زارعیان معاونت محترم بخش تحقیقات خاک و آب مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی فارس و سرکار خانم یزدانی کتابدار محترم آن مرکز برای در اختیار قرار دادن امکانات کتابخانه‌ای مرکز صمیمانه سپاسگزاری می‌کنم. توفیق روز افزون نامبردگان و نیز دست اندر کاران همایش حاضر را در خدمت به جامعه علمی و اجرائی کشور از خداوند خواستارم.

کشور را از تکرار اشتباهاتی که کشورهای پیشرفته در این زمینه مرتکب شدند باز می‌دارد. گرچه آلودگی ناشی از کاربرد بی‌رویه کودشیمیائی در برخی از نقاط کشور به مرز هشدار رسیده است ولی خوشبختانه وضعیت عمومی خاک کشور از این نظر قابل قبول است. اما بنابه گفته مشهور «پیشگیری بهتر از درمان است» باید از هم اکنون اقدامات اساسی برای جلوگیری از آلوده‌سازی خاک و آب را انجام داد و با نظارت دقیق بر اجرای آئین‌نامه‌های مربوط از دچار شدن به سرنوشت برخی کشورهای پیشرفته دوری جست. لازمه انجام فعالیتهای پژوهشی در سه شاخه یادشده در بالا در دست داشتن روشهای بدقت واسنجی شده آزمون خاک برای هر یک از عناصر کودی است. آزمون خاک واسنجی شده به عقیده این نگارنده مطمئن ترین راه ارزیابی وضعیت خاک به منظور تشخیص نیاز کودی است.

با پدید آمدن نگرشی به نام «کشاورزی دقیق» نیاز به داشتن این روشها به مراتب بیش از گذشته حس می‌شود. در کشاورزی دقیق، بجای آنکه توصیه کود منطقه ای بوده و یا حتی بر اساس مزرعه چندین هکتاری باشد، برای قطعاتی از مزرعه انجام می‌شود که تنها چند متر مربع وسعت دارند زیرا تجربه نشان داده است که نیاز کودی یک مزرعه در فاصله های چند متری از یکدیگر ممکنست به کلی متفاوت باشد.

انجام پژوهش‌های کودی بدون داشتن آزمایشگاههای تجزیه خاک قابل اعتماد میسر نمی‌باشد. چنانکه در بالا گفته شد، نخستین «آزمایشگاه تجزیه خاک

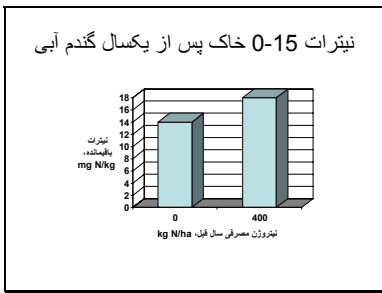
شکل ۱- نمونه‌ای از نشریه‌های راهنمای توصیه کودی (موسوی و حیرتی، ۱۳۵۸)

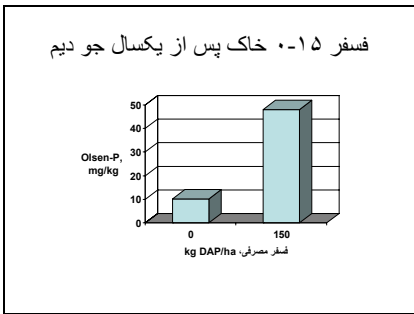
جدول ۱- نمونه ای از جدول توصیه‌های کودی برای محصولات و مناطق مختلف (موسوی و حیرتی، ۱۳۵۸)

محصول: گندم دیم				
نوع مصرف	زمان مصرف	نام منطقه	میزان کودهای بر حسب کیلوگرم در هکتار	
			نیتروژن	فسفر
دستپاش	هیزمان یا کشت	حومه تبریز (آذربایجان شرقی)	۶۰	۳۰
»	»	کرمانشاه و حومه	۶۰	۳۰
»	»	کردستان	۶۰	۳۰
»	»	اصفهان	۳۰	۲۴
»	»	قزوین (استان مرکزی)	۶۰	۳۰
محصول: چغندر قند				
دستپاش	هیزمان یا کشت	ارومیه (غربی)	۱۲۰	۳۷۵
»	»	اشنویه	۱۸۰	۳۷۵
»	»	خراسان	۴۵۰	۳۰۰
»	»	اصفهان	۶۷۰	۱۶۵
»	»	دزفول (خوزستان)	۳۰۰	۳۰۰
»	»	بردریس (کرمان)	۲۶۰	۵۰۰
»	»	سیرجان (س)	۲۵۰	۳۰۰
»	»	آباد - سرحد (فارس)	۱۲۵	۲۲۰
»	»	شیراز (فارس)	۲۰۰	۱۲۰
»	»	ایر قو - فارس	۲۵۰	۱۷۰
»	»	همدان - نهاوند	۲۰۰	۲۲۰
»	»	بروجرد (همدان)	۳۷۵	۲۵۰
»	»	سمنان و کنکاور	۳۷۵	۲۵۰
»	»	شاه‌آباد کرمانشاه	۱۲۵	۳۵۰

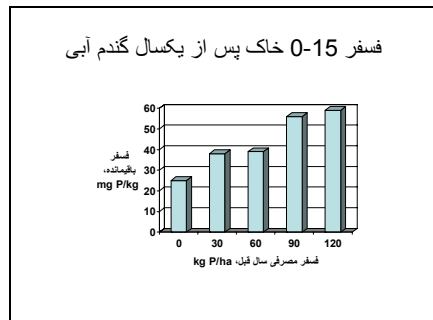
محصول: گندم آبی				
نوع مصرف	زمان مصرف	نام منطقه	میزان کودهای بر حسب کیلوگرم در هکتار	
			نیتروژن	فسفر
دستپاش	فسفوپس با نصف ازت دریاپاز در بهار	جوسر (مازندران)	۱۴۰	۱۰۰
»	»	آذربایجان شرقی	۱۲۰	۱۸۵
»	»	ارومیه	۳۰۰	۳۰۰
»	»	آذربایجان غربی	۳۰۰	۱۲۰
»	»	اشنویه - قند	۱۲۵	۱۵۰
»	»	مهاباد	۱۲۵	۸۵
»	»	کرمان - پاخت	۱۲۵	۸۵
»	»	سیرجان - کرمان	۱۲۵	۱۵۰
»	»	بم - کرمان	۱۰۰	۱۶۰
»	»	خراسان	۱۲۵	۸۵
»	»	اصفهان	۳۸۰	۱۱۰
»	»	اهواز	۱۰۰	۱۰۰
»	»	دزفول (صفی آباد)	۳۲۰	۳۸۰
»	»	خبرآباد - فیروزآباد	۱۲۵	۸۵
»	»	چوم	۳۲۰	۳۸۰
»	»	آبادسرخ (فارس)	۶۵	۱۱۰
»	»	همدان - نهاوند	۱۲۵	۱۵۰
»	»	ملایر - خرم‌آباد	۱۲۵	۸۵
»	»	گرگان و حجت	۱۰۰	۶۰
»	»	کردکوی - علی	۱۲۵	۱۵۰
»	»	آباد (کرگان)	۱۲۵	۳۲۰

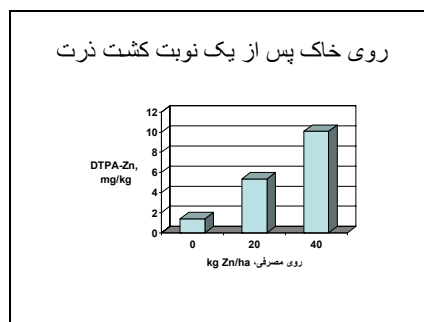
شکل ۲- تأثیر کاربرد نیتروژن (به شکل اوره) بر نیتروژن نیتراتی لایه روئی خاک با جگه یک سال پس از برداشت گندم (کریمیان و همکاران، ۱۳۷۸)

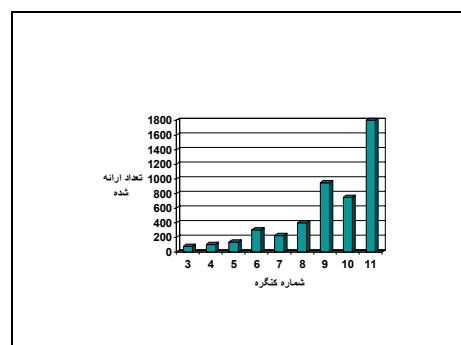
شکل ۳- تأثیر کاربرد دی آمونیوم فسفات (DAP) بر فسفر لایه روئی خاک یکسال پس از برداشت جو دیم (کریمیان، نتایج منتشر نشده)

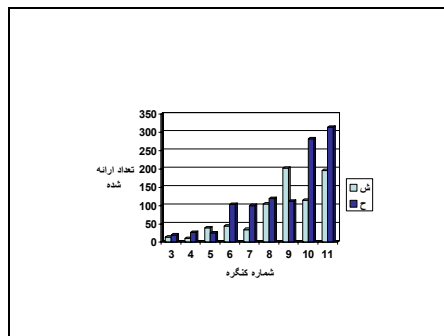
شکل ۴- تأثیر کاربرد مقادیر مختلف سوپرفسفات تریپل بر فسفر لایه روئی خاک یک سال پس از برداشت گندم (کریمیان و همکاران، ۱۳۷۸)

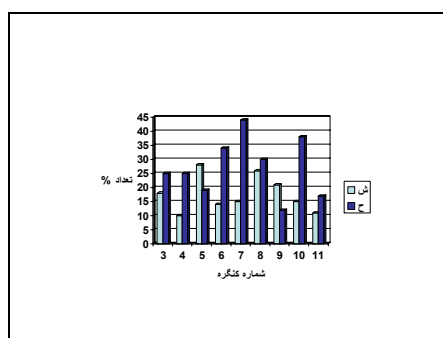
شکل ۵- تأثیر مقادیر مختلف روی (به شکل سولفات روی) بر غلظت روی باقیمانده در خاک پس از یک نوبت کشت ذرت علوفه ای در گلخانه (کریمیان، میانگین نتایج چندین آزمایش با خاک باجگاه استان فارس)

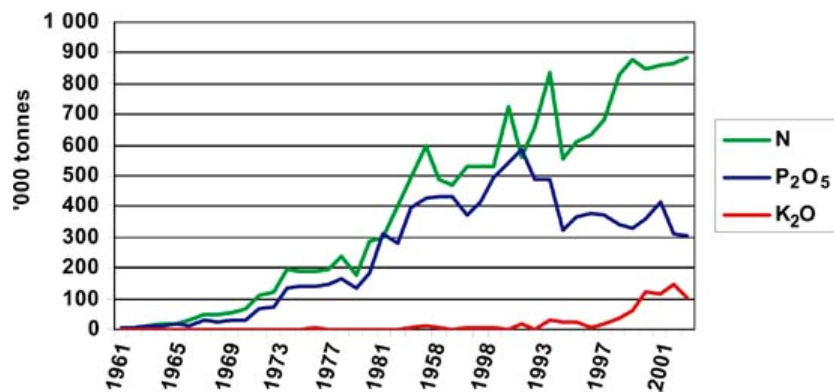
شکل ۶- تعداد کل مقاله‌های ارائه شده در کنگره‌های سوم تا یازدهم علوم خاک ایران (بر اساس گزارش دبیران کنگره)

شکل ۷- تعداد مقاله در زمینه تحقیقات کودی (ش=شیمی و ح=حاصلخیزی خاک) ارائه شده در کنگره های سوم تا یازدهم علوم خاک ایران (بر اساس گزارش دبیران کنگره)

شکل ۸- تعداد مقاله های شیمی (ش) و حاصلخیزی (ح) نسبت به کل (%) مقاله های ارائه شده در کنگره های سوم تا یازدهم علوم خاک ایران (محاسبه شده از گزارش دبیران کنگره)

شکل ۹- روند مصرف کودهای نیتروژنی، فسفوری، و پتاسیمی در ایران در فاصله سالهای ۱۹۶۱ تا ۲۰۰۴ م. (۱۳۴۰ تا ۱۳۸۳ ه.خ.)

فهرست منابع:

۱. امامی، ع.، و ع. ا. بهبهانی زاده. ۱۳۶۸. رابطه آهن، روی، منگنز، و مس قابل جذب خاک با غلظت جذب شده آن توسط گیاه ذرت کشت شده در گلخانه (مقایسه چهار روش عصاره گیری). مجموعه مقالات خاک و آب مؤسسه تحقیقات خاک و آب ۲۰-۱: (۱): ۶.

۲. امامی، ع.، ا. بهبهانی زاده، و ر. گلجهانی. ۱۳۷۱. اندازه گیری مواد غذایی قابل جذب در خاک به روش جدید عصاره گیری و مقایسه آن با روشهای متداول. گزیده مقالات ارائه شده در سومین کنگره علوم خاک ایران. کرج. ص ۱۶-۱: ۲.
۳. امین، س.، ۱۳۷۳. آلودگی خاک و آب: نگاهی گذرا. خلاصه مقالات چهارمین کنگره علوم خاک ایران. اصفهان. ص ۵.
۴. بی نام. ۱۳۴۰. نتایج آزمایشات کود شیمیائی در ایران. گزارش فنی شماره ۱. اداره کل حاصلخیزی خاک، وزارت کشاورزی، تهران.
۵. بی نام. ۱۳۵۷. خلاصه فعالیتهای تحقیقاتی و مطالعاتی انجام شده از بدو تأسیس تا سال ۱۳۵۷. نشریه شماره ۵۴۵ موسسه خاکشناسی و حاصلخیزی خاک، وزارت کشاورزی و عمران روستائی، تهران.
۶. بی نام. ۱۳۸۹. مؤسسه تحقیقات خاک و آب. معرفی. <http://www.swri.ir/fa/index.php>. بازیابی شده ۲۱ دسامبر ۲۰۱۰.
۷. پارسا، ع. ا.، و ج. جعفری. ۱۳۴۳. تجزیه برخی از آبهای ایباری و خاکهای کشاورزی استان فارس. لابراتوار خاکشناسی دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز. شیراز. بولتین شماره ۱.
۸. توفیقی، ح.، و ر. سلماسی. ۱۳۷۸. بررسی حرکت نیکل، کادمیم، و سرب در خاکهای جنوب تهران. چکیده مقالات ششمین کنگره علوم خاک ایران. مشهد. ص ۱۶۳-۱۶۱.
۹. حق نیا، غ. ۱۳۷۵. مدیریت پایدار خاک. خلاصه مقالات پنجمین کنگره علوم خاک ایران. کرج. ص ۱۱.
۱۰. درجه، ز.، و ن. کریمیان. ۱۳۷۱. مقایسه چند روش تعیین مقدار عنصر روی قابل استفاده گیاه در خاکهای اراضی زیر سد درودزن استان فارس. گزیده مقالات ارائه شده در سومین کنگره علوم خاک ایران کرج. ۳۵-۴۹: ۲.
۱۱. رضائی زنگنه، ر.، م. افیونی، و ح. رحیمی منصور. ۱۳۷۸. بررسی حرکت سلنیم در ستونهای خاک. چکیده مقالات ششمین کنگره علوم خاک ایران. مشهد. ص ۱۶۸-۱۶۷.
۱۲. رونقی، ع. ۱۳۷۳. تنظیم برنامه کوددهی ذرت و کنترل آبشویی ازت با استفاده از اندازه گیری کلروفیل برگ. خلاصه مقالات چهارمین کنگره علوم خاک ایران. اصفهان. ص ۴۰.
۱۳. سجادی، ا. ۱۳۷۳. روش تلفیقی تشخیص و توصیه (دریس). خلاصه مقالات چهارمین کنگره علوم خاک ایران. اصفهان. ص ۱۶-۱۵.
۱۴. سلطانی، غ.، ج. ترکمانی، ب. نجفی، م. ع. منشادی، غ. حسینی، و ح. کوثر. ۱۳۶۴. نظری اجمالی بر مسائل توسعه کشاورزی و افزایش درآمد کشاورزان استان فارس. نشریه گزارش پژوهش شماره ۲. بخش اقتصاد کشاورزی، دانشگاه شیراز. شیراز.
۱۵. شاهرخ نیا، ع.، ا. راجع، و ه. کشاورز. ۱۳۷۲. نتایج طرح مصرف کود فسفر بر اساس نتایج تجزیه خاک در طرح محوری گندم فارس. گردهمائی طرح محوری گندم. شهریور ۱۳۷۲.
۱۶. شرکت خدمات حمایتی. ۱۳۸۵. <http://www.assc.ir/home-fa.html>. بازیابی شده ۷ جولای ۲۰۱۰.
۱۷. صالح راستین، ن. ۱۳۷۳. کودهای زیستی Biofertilizers. خلاصه مقالات چهارمین کنگره علوم خاک ایران. اصفهان. ص ۱۷.
۱۸. غفاری نژاد شهربابکی، س. ع.، و ن. کریمیان. ۱۳۷۸. سرنوشت سولفات منگنز مصرفی در خاکهای آهکی استان فارس. چکیده مقالات ششمین کنگره علوم خاک ایران. مشهد. ص ۱۷۵-۱۷۴.
۱۹. فتوت، ا.، و آر. ناید. ۱۳۷۸. اندازه گیری فعالیت یونهای فلزات سنگین خاک با استفاده از مدل MINTEQA2. چکیده مقالات ششمین کنگره علوم خاک ایران. مشهد. ص ۱۷۳-۱۷۱.

۲۰. فهیمی فر، ج. ۱۳۶۹. بازار جهانی کودهای شیمیائی. سری انتشارات بازار جهانی کالاها، شماره ۱۱، گروه تحقیقات بازار جهانی کالاها، واحد تحقیقاتی بازرگانی، موسسه مطالعات و پژوهشهای بازرگانی، تهران.
۲۱. کریمیان، ن. ۱۳۷۱. تفسیر نتایج آزمون خاک بر اساس خصوصیات فیزیکی و شیمیائی. گزیده مقالات ارائه شده در سومین کنگره علوم خاک ایران. کرج. ۷۶-۶۵: ۲.
۲۲. کریمیان، ن. ۱۳۷۲. ضرورت توجه به عناصر کم مصرف در برنامه های کودی به منظور بهره برداری بهینه از کودهای شیمیائی و منابع خاکی. مجموعه مقالات دومین سمپوزیوم سیاست کشاورزی ایران. شیراز. ص ۴۲۷-۴۴۱.
۲۳. کریمیان، ن. ۱۳۷۳. پیامدهای زیاده روی در مصرف کودهای شیمیائی فسفوری. خلاصه مقالات چهارمین کنگره علوم خاک ایران. اصفهان. ص ۲۰-۲۱.
۲۴. کریمیان، ن. ۱۳۷۷. پیامدهای زیاده روی در مصرف کودهای شیمیائی فسفوری. مجله خاک و آب ۱۴-۱: (۴) ۱۲.
۲۵. کریمیان، ن.، و. م. مفتون. ۱۳۶۶. ارزیابی حاصلخیزی خاک. دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز. نشریه فنی شماره ۱۱.
۲۶. کریمیان، ن.، م. مفتون، ع. ابطحی، وج. یثربی. ۱۳۷۸. تأثیر کاربرد سطوح مختلف اوره و سوپرفسفات تریپل بر توزیع نیترات و فسفات در عمق های مختلف یک خاک آهکی. چکیده مقالات ششمین کنگره علوم خاک ایران. مشهد. ص ۹۹-۱۰۰.
۲۷. کلباسی، م. ۱۳۷۵. وضعیت مواد آلی در خاکهای ایران. خلاصه مقالات پنجمین کنگره علوم خاک ایران. کرج. ص ۷.
۲۸. گرامی، ب. ۱۳۶۱. خلاصه نتایج تحقیقات خاک و آب. مؤسسه تحقیقات خاک و آب، سازمان تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی، وزارت کشاورزی و عمران روستائی، تهران.
۲۹. مجیدیان، م.، ا. قلاوند، ن. کریمیان، ع. ا. کامگارحقیقی. ۱۳۸۷. تأثیر تنش رطوبت، کود شیمیائی نیتروژنه، کود دامی و تلفیقی از کود نیتروژن و کود دامی بر عملکرد و راندمان استفاده از آب ذرت سینگل کراس ۷۰۴. علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی ۴۳۳-۴۱۷ (۴۵ ب): ۱۲.
۳۰. مرکز آمار ایران. ۱۳۷۲. سالنامه آماری کشور ۱۳۷۱. سازمان برنامه و بودجه جمهوری اسلامی ایران، تهران.
۳۱. مشیری، م. ۱۳۵۶. ارشادالزراعه قاسم بن یوسف هروی. چاپ دوم. انتشارات امیرکبیر، تهران.
۳۲. ملکوتی، م. ج. ۱۳۷۵. افزایش عملکرد با بهینه سازی مصرف کود در ایران در جهت نیل به کشاورزی پایدار. خلاصه مقالات پنجمین کنگره علوم خاک ایران. کرج. ص ۳.
۳۳. ملکوتی، م. ج.، ع. صمدی، و م. نفیسی. ۱۳۶۷. تأثیر فسفر و روی بر رشد، عملکرد، و ترکیب شیمیائی ذرت. مجموعه مقالات خاک و آب موسسه تحقیقات خاک و آب. ۶۴-۳۹: (۴) ۴.
۳۴. موسوی، م.، و م. ح. حیرتی. ۱۳۵۸. راهنمای استفاده صحیح از کودهای شیمیائی در گیاهان زراعی ایران. موسسه تحقیقات خاک و آب وزارت کشاورزی و عمران روستائی، تهران.
۳۵. یثربی، ج. و ن. کریمیان. ۱۳۷۱. توزیع شکلهای مختلف ازت در خاکهای اراضی زیر سد درودزن استان فارس. گزیده مقالات ارائه شده در سومین کنگره علوم خاک ایران. کرج. ص ۱۱۷-۱۰۸: ۲.
۳۶. یثربی، ج.، و ن. کریمیان. ۱۳۷۸. رابطه بین روی قابل استفاده گیاه و شکلهای شیمیائی آن در خاکهای آهکی. چکیده مقالات ششمین کنگره علوم خاک ایران. مشهد. ص ۱۲۷-۱۲۶.
37. Anonymous. 2004. Fertilizer use by crops in Islamic Republic of Iran. <http://www.fao.org/docrep/008/a0037e08.htm#bm08.3>. Retrieved December 16, 2010.
38. Hajrasuliha, S. 1973. Determination of the irrigation and fertilization program by tissue analysis (crop-logging) in Hafttappah sugar cane project, Khuzestan, Iran. ICID Bulletin pp58-63.

39. Karami, E., and H. R. Ebrahimi. 2000. Overfertilization with phosphorus in Iran: A sustainability problem. *J. Ext. Sys.* 16:100-120.
40. Karimian, N., and A. Ghanbari. 1990. Evaluation of different extractants for prediction of plant response to applied P fertilizers in highly calcareous soils. *Abst. 10th World Fert. Cong. CIEC* p. 25.
41. Kashirad, A. 1970. Effect of nitrogen, zinc, copper, and manganese on yield and chemical composition of irrigated wheat in Iran, *Israel J. Agric. Res.* 20:179-182.
42. Roomizadeh, S., and N. Karimian. 1996. Manganese-iron relationship in soybean grown in calcareous soils. *J. Plant Nutr.* 19:397-406.
43. Maftoun, M., and N. Karimian. 1989. Relative efficiency of two zinc sources for maize (*Zea a mays* L.) in two calcareous soils from an arid area of Iran. *Agronomie* 9:771-775.